

Warszawa, dnia

2015 r.

Stanowisko

w sprawie sposobu postępowania dotyczącego nadania transmisji z ważnego wydarzenia w programie innym niż ogólnokrajowy i dostępny bez opłat

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.), zwanej dalej: „u.r.t.”, bezpośrednia (lub opóźniona w czasie zgodnie z art. 20b ust. 5 u.r.t.) transmisja z wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym może być nadana wyłącznie w programie kwalifikowanym, tj. takim, który wyróżnia się po pierwsze – ogólnokrajowym charakterem i po drugie – nieodpłatnością odbioru (art. 20b ust. 1 pkt 1 u.r.t.). Nadanie transmisji z ważnego wydarzenia jest możliwe także, jeżeli to samo wydarzenie jest transmitowane przez nadawcę programu kwalifikowanego, na podstawie umowy z nadawcą, który nabył prawa do transmisji danego wydarzenia lub z innym uprawnionym (art. 20b ust. 1 pkt 2 u.r.t.). Z mocy art. 20b ust. 6 u.r.t. wyżej opisanych ograniczeń nie stosuje się, jeżeli dany nadawca wykaże, że żaden nadawca programu kwalifikowanego nie wyraził gotowości zawarcia umowy, która umożliwiłaby nadanie transmisji zgodnie z ww. art. 20b ust. 1 pkt 2 u.r.t.

Jak powszechnie wskazuje się w doktrynie – „Ciężar dowodu, co do braku gotowości zawarcia odpowiedniej umowy po stronie wszystkich nadawców programów kwalifikowanych, spoczywa na nadawcy programu niekwalifikowanego, w którym doszło do nadania transmisji ważnego wydarzenia. Jest to dowód na okoliczność negatywną, której wykazanie z natury nie jest łatwe. Nastąpi zazwyczaj przez wykazanie, że zawarcie umowy było proponowane nadawcom programów kwalifikowanych, na warunkach odpowiadających rynkowej wartości transmisji w takich programach”¹. W stanowisku z dnia 5 września 2012 r. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła, że „dla dokonania oceny `wyrażenia gotowości zawarcia umowy` w zakresie przeprowadzenia transmisji meczów przez nadawców programów ogólnokrajowych i dostępnych bez opłaty, poza samym faktem finalnego braku porozumienia, istotne znaczenie mieć będzie także ocena warunków negocjowanej umowy,

¹ Wojciechowski Krzysztof [w:] Piątek S. (red.), Dziomdziora W., Wojciechowski K., Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz, Warszawa 2014, s.252, analogicznie – patrz: Czarny-Drożdziejko Elżbieta, Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz, Warszawa 2014, s.274

która pozwoli na ustalenie, czy zaoferowanie zawarcia umowy nie miało charakteru czynności pozornej.”

Wskazane wyżej okoliczności mają szczególne znaczenie w kontekście treści art. 53 ust. 1 u.r.t., zgodnie z którym naruszenie przez nadawcę obowiązku z art. 20b ust. 1 i 6 u.r.t. jest przesłanką wydania przez Przewodniczącego KRRiT decyzji w przedmiocie nałożenia na nadawcę kary pieniężnej.

Postępowanie administracyjne w sprawie naruszenia przepisów art. 20b ust. 1 i 6 u.r.t. będzie prowadzone na podstawie art.10 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 u.r.t. oraz przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 i z 2014 r., poz. 183), zwanej dalej: k.p.a., w tym zwłaszcza Rozdziału 4. Zgodnie z art. 75 § 1 k.p.a. – „Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.”.

W przypadku powzięcia informacji o przeprowadzeniu bezpośredniej transmisji z ważnego wydarzenia w programie niekwalifikowanym, Przewodniczący KRRiT, działając na podstawie art. 61 § 4 k.p.a. zawiadomi dostawcę usługi medialnej o wszczęciu z urzędu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. art. 53 ust. 1 u.r.t. W trybie art. 10 ust. 2 u.r.t. Przewodniczący KRRiT zażąda: (1) przekazania nagrania zawierającego zapis przeprowadzonej transmisji oraz (2) przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień, które pozwolą na ustalenie, czy działania dostawcy usługi medialnej są zgodne z przepisami u.r.t.

Jako szczególnie istotne dowody w prowadzonym postępowaniu traktowane będą te zmierzające do wykazania, że:

- zawarcie umowy umożliwiającej nadanie transmisji oferowano wszystkim nadawcom programów ogólnokrajowych w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnych w całości bez opłaty i żaden z nich nie wyraził gotowości zawarcia umowy,
- zaoferowanie zawarcia umowy nie miało charakteru czynności pozornej.

Ustalenie powyższych okoliczności będzie możliwe zwłaszcza poprzez analizę przedstawionych przez dostawcę usługi medialnej dowodów w postaci m.in.:

- udokumentowania przedłożenia oferty zakupu praw do transmisji wszystkim nadawcom kwalifikowanym,
- udokumentowania warunków negocjowanej z nadawcami kwalifikowanymi oferty zakupu praw,
- kopii zawartej umowy, na podstawie której dostawca nabył prawa do transmisji.

Dokonując oceny, czy doszło do naruszenia art. 20b ust. 1 i 6 u.r.t., co stanowi podstawę do nałożenia kary z art. 53 ust. 1 u.r.t. Przewodniczący KRRiT weźmie pod uwagę w szczególności:

- warunki negocjowanej z nadawcami kwalifikowanym oferty zakupu praw,
- warunki zawartej umowy, na podstawie której dostawca nabył prawa do transmisji,
- wartość praw do transmisji z uwzględnieniem: (1) potencjału dochodowego transmitowanego wydarzenia, (2) analizy historycznej transakcji związanych z prawami do transmisji podobnych wydarzeń na polskim rynku oraz (3) czasu transmisji,
- sytuację na rynku programów, o których mowa w art. 20b ust. 1 pkt 1 u.r.t.